

VĚSTNÍK

SOKOLSKÉ ŽUPY KOMENSKÉHO.

ŘÍDÍ REDAKČNÍ KRUH Z ČLENŮ ŽUP-
NÍHO PŘEDSEDNICTVA.
VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ. ČÍSLO 50 H.
ROČNÍ PŘEDPLATNÉ 5 K.

Do nové práce!

Tak už jsme z Prahy doma. Sokolské svátky máme za sebou. Byla to přehlídka práce sokolské, vykonané za kratičkou dobu od převratu dne 28. října 1918 do července 1920, tedy něco přes půl druhého roku. S dobrým svědomím můžeme říci, že jsme s výsledkem spokojeni. Za tu kratičkou dobu vykonalo se při velmi obtížných poměrech vše, co bylo možno vykonati.

Však dostalo se práci sokolské uznání všeobecného jak se strany milovaného našeho presidenta Masaryka, který každodenně od začátku až do konce s plným uspokojením sledoval naše výkony, tak se strany všeho obyvatelstva pražského i z celé republiky, jehož nadšení neznalo mezí a neměně se strany četných cizinců, Francouzů, Angličanů, Jihoslovanů, Švédů, Američanů atd., z nichž mnozí přišli do Prahy s různými pochybnostmi, ale během sletu byli tak ohromeni velkolepostí sokolské organizace, obětavostí, láskou a kázní v našich řadách, že neskrbili pochvalou a četné vzácné dary byly důkazem jejich uznání a obdivu.

Dosáhli jsme sedmým sletem, čeho jsme dosáhnouti chtěli. Ukázali jsme národu a světu, že v době urputných zápasů politických a sociálních, jež světem zmitají, jsou zde desetitisíce lidí nadšených a obětavých, kteří pamětliví jsouc slov Masarykových z prvního jeho poselství, že národ nežije toliko chlebem, chtějí ukázati, že zápas o tu vezdejší skyvu a moc nesmí býti vrcholem národního snažení, nýbrž že existují statky vznešenější, bratrská láska, obětavost, kázeň, sebezapírání, statečnost. Páli bychom si, aby příklad náš mluvil každému k srdci; Nechť se zamyslí nad ním všichni, ať jsou to bohatí tohoto světa, kteří lpí neúprosně na hmotě, na millonech, na mamonu, ať jsou to ti, kteří hlásají násilí a teror.

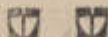
Ano, národ nežije toliko chlebem. Tato slova Masarykova jsme procitili a prožili všichni, kteří jsme se zúčastnili sletu a nejvíce ti bratři a sestry, kteří společně na Letné cvičili. V tyto dny poznali jsme teprve jasně, co je národ a co je to žítí také jinak než pouze chlebem. Bratři a sestry, kteří jste cvičili v Praze prostná a kteří jste cítili, jak na každém z vás, na každém vašem kroku a pohybu spočívá lásky plné oko milovaného tatička Masaryka, jak pozorují vás četné zraky cizinců a státnice českého lidu, řekněte, zapomené kdo z vás na ten slastný okamžik? Nikdo, nikdy! Ač jsme mnozí unaveni nevyspáním, chůzí (nohy plny puchýřů), žízni atd., v tomto okamžiku všecka únava mizí, zraky planou, do paží a nohou vjede jakási neznámá obrovská síla . . .

Vedle, vpředu, vzadu, vpravo, vlevo, všude bratři, celé moře jich, všichni konají totéž, všichni myslí a cítí totéž, co ty. Síla z nich sálající je s to v tom okamžiku přelomiti, rozdtíti vše, co se jí v cestu postaví.

Jsmo spokojeni. Vykonalí jsme, co za daných poměrů bylo možno vykonati. Ale . . . Jaké ale? Což přece ta naše spokojenost není úplná? Pro přítomnost, pro tento slet ano, ale pro budoucnost, pro příští slet nikoliv. Cítím to já, cítíš to ty, bratře a sestro, že za klidných, lepších poměrů, než byly dosud, vykonáte daleko více, dlo mnohem dokonalejší. Nepraví ti srdce tvé, že o příštím sletu musí býti a bude cvičení naše dokonalejší? Nepraví ti svědomí tvé, že naše bratrství sokolské, vzájemná láska musí býti a bude vroucnější a upřímnější, že naše dobrovolná kázeň sokolská musí býti a bude opravdovější? Ano, cítíš to se mnou a cítíme to všichni, kteří jsme byli v Praze. Chceme víc a dokážeme víc! Ještě nejsme na nejvyšší metě, ale chceme a budeme pracovat, abychom jí dosáhli. Bratři a sestry, do nové práce!

Nesmrtelná slova **N e r u d o v a** nechť nás ženou, šlechají ku předu:

„Však byt' měl Čech již všechno ve svém klínu,
čeho si v nejbujnějších snech svých zdál —
to lidské moře nezná odpočinu,
Ty též ho neznej, stále měj se k činu,
dál, Národe náš drahý, věčně dál!“

Kam dojde lidstvo, není lidem dáno věděti. Nejvyšší moudrostí jest, abys věděl, kam máš ty jíti. A to víš: máš jíti k nejvyšší dokonalosti.

Tolstoj.

Pestrosti ze VII. sletu.

Vzlét' sokol vysoko a mocné křídly mává,
 svolává bratrů řad, šik káňat, sokolic
 Vlast vstává zmlazena — k své slávě vznáší práva,
 jichž její nepřítel nezdeptá nikdy víc.

J. V. Mrázek.

Slet má důležitost především závodů tělocvičných, velké národní zkoušky tělesné zdatnosti, ale vedle významu jeho pro fyzickou kulturu, sílu jednotlivce a celého národa vyniká hlavně mravní význam celého sletu. Řekněme krátce, že mravní význam sokolské práce je v kázni z přesvědčení. Vedle toho vyniká estetický charakter sletu. Krása jeví se tu jednak v samé kultuře tělové, zejména také v ženské organizaci sokolské a pak v uměleckém dojmu hromadného cvičení Cizinci viděli umělecký charakter celého národa, viděli i lidovýchný význam sletových podniků. Slyšeli jsme, jak Američan konstatoval, jaký ohromný význam má sama návštěva prostných vrstev našeho národa z nejbzdálenějších konců republiky v historickém jejím středisku v Praze; řekl, že nic takového není jinde možno a že my právě, jak se zdá, umíme uskutečňovat nemožnosti Nejkrásnější stránkou celkového dojmu z celé slavnosti, která si podmanila zejména všechny cizince, je radost, která se jevila ve výrazech tváří, v pohledu očí cvičenců, diváků a všeho obyvatelstva Letošní sokolský slet byl slavností našeho osvobození, velkou slavností míru. Celý slet pořádaný přece jen ještě v těžké době, je projevem naší snahy po klidném vybudování naší republiky a touhy po zdravé práci mírové. Sokolové mají tu zásluhu, že svou energii získali naši republika přičen ciziny. Evropa a celý svět vidí v nás pevný ostrov organizované práce. Technicky byl slet opravdu na vyšší možnosti. Sokolstvo máže právem býti hrdé tím, co vykonalo.

Z „Času“.

Prostná žen . . . V zatačkách natáčely se jejich bílé rady, jakoby se obracely neposkvřené listy ve vzácné knize a když se celá masa ráz, dva, ráz, dva, šinala ku předu, cítilš, že jest to poslední majestátní příprava k velké nové bohoslužbě. Vskutku, v prostných žen ležely mystické doby, kdy posvátné kněžky obětovaly své tance za vlast a národ, za štěstí příštího pokolení, vznášela se modlitba . . . Nenajde se péro, nenajde se štětec a není ani slov, jimiž by se mohl vyliciti nádherný obraz a dojem na sletišti. Je to tělocvičná báseň, která roste s prudkostí od oddílu k oddílu . . . Pohádka? Ano pohádka o krásné pši, svědomitosti, svorné obětavé práci a o vítězství. Prostná žen byla vítězstvím dokonalým.

Z „L. N.“

Hold Sokolstva prezidentu Masarykovi. Z proslovu starosty Č. O. S. br. Scheinera: Bratře presidente! Pořádajice svůj slet považovali jsme za svou povinnost přijít k Tobě jako ku svému bratru a projeviti Tobě úctu všeho Sokolstva. Viš sám dobře, že máme na mysli jen zdar naší republiky, k čemuž všechna naše práce a všechna naše snažení směřovala. Ujišťujeme Tě, že budeme i dále pracovati pod Tvou vzácnou přízní a dovedeme věc sokolskou tam, kde jsme si přáli ji míti při budování naší svobody. — — — Z odpovědi prezidentovy: Bratře starosto, bratři Sokolové! Jsem potěšen vašim sletem. Vykonali jste kus práce, národní a politické. Váš slet, zdá se

mi, je krásným programem jednotné organizace celého národa, kázně, nikoliv mechanické, nýbrž kázně idey myšlenky sokolské, národní a republikánské. Jsem potěšen, že přišli hosté z Francie jako vždy, že přišli Švédové, Angličané, Belgičané a že zejména přišli i Jihoslované. Chtěl bych i o našem obecenstvu říci, že je vzorem diváků, účastníků, ba řekl bych bratrů vašich, kteří s vámi spolu pracují, a že tu součinnost a mravní sílu ve svornosti a jednotě vždy ve svém nitru cítíme, se nás každého povznáší a silí a nechtěl bych skončit, abych neuznal též našich žen, od nejmenších dívek až ke starším ženám. Ženy, tuším, poprvé se samy řídily a musím uznati, že takto v naší ideji národní sokolské byla rovnoprávnost žen i mužů co nejkrásněji zdůrazněna. Končím, bratři, a přeji vám jako přejeme sobě sami vždy to nejlepší, a aby to, co řekl bratr starosta, stalo se brzo skutkem skutečným. Na zdar!

Bývalý ministerský předseda francouzský Louis Barthou napsal pod dojmem sletových slavností, jichž se zúčastnil: V celé Evropě nikde jinde není tak rozšířena demokracie, duch kázně a bratrství, jako v Československu. Masaryk, který svým vysokým vzděláním převyšuje a ovládá každý problém, je tím nejprostším náčelníkem státu, a jakým jsem se kdy shledal. Po jeho boku Beneš, jevíci bystrost a obratnost, která zmůže vše. Neohroženost těchto mužů jest vedena moudrostí. Vyjděme jim vstříc s úpinou důvěrou a s celým srdcem.

Z Benešovy řeči k zástupcům cizích měst: Viděli jste dnes na Letné manifestaci našich mužů a žen, zítra pozítří spatříte další ukázkou, z nichž jest patrné, že všichni, vedeni jsouce vůlí, snahou, ideály a vlastenectvím spěchají do Prahy. Tato vůle a disciplína jsou jednou z příčin našeho vítězství . . .

Jaký užitek po stránce morální slet přinesl, to, doufejme, bude znát po sletu v celém našem životě veřejném. Kdyby se samo peklo spojilo proti nám a republice, ty sokolské řady, jednotné a silné, jsou nám zárukou, že odrazíme útok nepřátel vnějších i vnitřních, kteří usilují o rozvrat u nás a o zničení těžko vydané svobody. Slet ukázal, co zdravé mohutnosti těví v našem lidu a posílil naše nejlepší naděje do budoucna.

Krajané naši ze zahraničí potvrzují všeobecně, že naše poměry jsou poměrně urovnanější než jinde. Tedy: Hlavu vzhůru! Z „Č. S“.

Hosté z ciziny jsou uneseni, nadšeni a okouzleni tím, co slet před jejich zkušenými, světa znalými očima v plné síle, kráse a dokonalosti představil. Oplývali nadšenými projevy a obdivu a chvály v Praze, nebudou jimi skrbliti ani doma. Jméno české zazní ve světě opět jasným a slavným zvukem. Je nám toho nejvyšší třeba, aby se pohlíželo na náš stát za hranicemi tak, jakým se ukázal ve dnech sletových. Sokolstvo se přičiní, aby se v takovém světle udržel i ve dnech všedních a neslavnostních i v budoucnosti. Chválou cizinců Sokolstvo nezpýšni, neboť měřítkem jeho práce a činů musí mu býti dobré sokolské svědomí a to káže mu kráčet stále výš, stále dál za Tyršovým ideálem.

Hold Sokolstva v Praze. Z řeči starosty Prahy dra Baxy: Používám této příležitosti, abych se poklonil dílu Sokolstva ve prospěch národní

myšlenky a samostatnosti. Vy jste učili lid statečností těla i ducha. Vy jste jej učili ctiti práci duševní i hmotnou. Vy jste byli prvními, kteří zvedli obdivuhodný řád opravdové rovnosti a bratrství. Vy jste nás učili nenáviděti naše utlačovatele. Učili jste národ největším občanským ctnostem: nezástnosti, vytrvalostí, neohrožeností, sebekázní a sebecobětování. Národ v nynější době musí býti silným, zkázněným; jen takový národ může obhájit svoji samostatnost. Jako jste byli za Rakouska špiteli vzpoury a vzdoru, za války nositeli pomsty a vítězství, buďte nyní apoštoly práce, pokroku a míru!

Den, jakého Praha ještě nezažila. Ani za návratu Masarykova do vlasti po převratu neviděla Praha státi špalírem tak úžasné massy lidu, z nichž ovšem tentokráte venkov tvořil valnou část. Za žádného z minulých sokolských stětů nevidal národ Sokolstvo s nadšením tak nevyčítečným. Jenom velký umělec-malíř dovedl by zachytiti barvami a rytmem štěce, co jako ohnivý vítr letělo pražskými ulicemi z Vinohradů dolů na Václavské náměstí k Národnímu divadlu po nábřeží, pod velebným hradečanským panoramem a kolem poslanecké sněmovny na Staroměstské nám., kde nemohl býti sraz, jako v minulých letech, kde chtěl, nechtěl, musil nastati jen rozchod. Snad hudebník mohl by podati ohlas toho nesmírného chaosu zvuků, který hlásal sluch a přece byl tou ohromnou hudbou, který se klenul nad sokolskou armádou jak nesmírný, ton. Přesně dvě hodiny trval tento pochod, v němž duše národa se chvěla, lkala, bouřila, jásala a doufala. Dvě hodiny nezapomenutelné navždy každému, kdo prožil tento první hold Sokolstva osvobozené hlavě republiky. Celkem šlo v průvodu 40.000 Sokolstva.

Zprávy župní.

Na rozloučenou!

Radost z krásného výsledku slavnosti sokolských v Praze zkalená byla hrozným neštěstím železničním v Českém Brodě, při němž nejvíce postížena byla župa Komenského a v ní opět jednou břeclavská. Čtyři mrtvolí a dvacet těžce i lehce raněných z celkového počtu jsou z Břeclavy a vesměs jsou členy jednoty sokolské. Břeclava se obětovala a obětovala se pro Slovensko. Všem postíženým, T. Štěpánkové, C. Krivánkové, R. Totuškové jakož i traťmistrovi J. Peřlánovi vystrojen byl dojemný pohřeb za obrovské účasti lidu a spolků.

Veškeré členstvo sokolské župy Komenského, které se nemohlo osobně zúčastniti pohřbu nešťastných obětí břeclavských, loučí se s nimi touto cestou a volá jim své poslední „S Bohem“.

Bratr Jan Syrový. Slavný Sokol a generál československý vrátil se nám do vlasti. V něm znovu ožil duch husitského vůdce. Jako jarý, otužilý Sokol vyletěl do světa z rodného svého hnízda a vrací se jako největší borec všeho Sokolstva. Osobodil vlast a ctínosti sokolské až ku břehům Tichého oceánu. Šťastné hnízdo sokolské, které vychovalo takového Sokola! Br. Jan Syrový narodil se v Třebíči na Moravě 24. ledna 1882. Záhy dýchal vzduch sokolský, neboť rodina, v níž se narodil, vřele oddána je Sokolství. Otče jeho byl právě vedoucím sokolského dorostu, když malý Jeník přešel z řad dorostenských. V nich vytrval, i když v 15 letech odešel do Brna na průmyslovou školu. Z Brna vrátil se do Třebíče již jako plnoprávný Sokol, způsobitý státi se brzy i cvičitelem. Pěknou vzpomínku na bratra Syrového má „Sokol“ ve Starči, jemuž vycvičil, když byl založen 1910 jako odbor „Sokola“ trebičského, první cvičence a cvičitele. Týden co týden, pravidelně dvakrát až třikrát za každého počasí docházel tam s bratrem Vaňkem. Krásná „Sokolovna“ ve Starči je pomníkem práce — vedle jiných též br. Syrového. Takové byly kořeny br. Syrového. Duch sokolský hnal ho mezi prvními do boje za svobodu ujařmené vlasti. Bratr Jan Syrový je nejkrásnějším plodem, jaký národu vydala sokolská myšlenka, Tyršem zasetá!

Vzor sokolské obětavosti. Vzorem obětavosti pro myšlenku sokolskou jsou bratři Sokolů z Kladna, kteří za vedení starosty župy Buďečské br. Rösslera každou neděli před sletem přijžděli do Prahy (v počtu až 900), aby místo nedělního klidu s láskou pracovali na ukončení sletistě. Činili to tak horlivě a s takovým zdarem, že za půl dne vykonali práce za 35.000 K. Nejde tu však o tento zisk hmotný, nýbrž o to, že tyto bratři nejkrásnějším způsobem projevili svůj smysl pro potřeby celku. Svým velkým příkladem necht jsou kladenští vzorem všem bratřím!

Aby soustředěny byly památky k Husovi se vztahující a probádány, založena byla v loni „Společnost Husova musea“, jež sbírá různé památky (darem i koupí). Vzhledem k důležitosti tohoto spolku, jehož účel vznikl jest starým národním dluhem památce Husové, žádám, aby každá jednota a pobočka staly se členy. Roční příspěvek pro spolky jest 20 K. Příhlašky i příspěvek přijímá p. A. Žalud, Smichov, Karlova 1265, Okrsková vzdělavatelé zveřejní, pokud jednoty staly se členy „Společnosti Husova musea“ a „Spolku pro vystavení Žižkova pomníku na Žižkově“. Spolky, které činí nárok na vytesání jména do podstavce Žižkova pomníku, zaplatí nejméně 200 K jednou pro vždy (Věst. Sok. č. 11. str. 248—260.).

— Br. vzdělavatele žádám, aby zaslali vzdělávací výkazy v červenci a v srpnu br. Řezníčkovi, učiteli v Uh. Hradišti, Velehradská ul., který mě po dobu prázdnin zastupuje. S případnými dotazy a přáními na něho se obračejte.

— Pro srpen die návrhu připadají proslovy: K 8./8. 1884 mrtí Tyršovo, Smysl pro povinnost, Kázeň (pro); pro dorost: Úmrtí Tyršovo, Pochůvost. Pro záři členům: Úcta k přesvědčení, dorostu: Úcta k stáří, Ládnost.

Ondráček.

Sokolská knihovna. Důležité upozornění. Sokolský vzdělávací pracovník br. R. V. Novák sestavil knihu, již vřele doporučuji, „Jan Neruda a

Svat. Čech Sokolstvu". Vydal Topič, Praha. Cena K 5:50. Kniha obsahuje práce obou spisovatelů pojednávající o sokolství a bude nejen vítanou pomůckou br. vzdělavatelům jednot sokolských, nýbrž i sletovou upomínkou a okrasou každé knihovny. Zakupte ji do knihovny každé jednoty.

Župa Rokycanova v Hořovicích vydala sokolskou čítanku nazvanou „Základy sokolského vzdělání I.“ Je to sbírka 52 proslovů i přednášek desetiminutových až půlhodinových. Pro každého vzdělavacího pracovníka je to kniha nepostrádatelná. Objedná se u Fr. Kamelského, žup. vzdělavatele v Hořovicích za 6 K 80 h. Doporučuji hojnému rozšiřování a používání.

Ondráček.

Různé zprávy.

Z redakce. Poslední číslo 5, vyšlo jako dvojčíslo o 16 stranách a stojí tedy 1 K a nikoliv 50 h, jak v záhlaví vytištěno. — S číslem dnešním jsou všem jednotám a odborům přiložena zbylá čísla 1.—5. na rozdání zdarma. Ať tedy nikdo nevrací! Na příště na každých deset piacených číslech bude se pravidelně jedno zasílati návdavkem. — Redakce byla vybidnuta, aby uveřejňovala více zpráv z jednot a odborů, abychom věděli, co se v naší župní domácnosti děje. Abychom tomuto přání mohli vyhověti, museli bychom napřed zprávy z jednot mít. Konstatujeme, že dosud byly uveřejněny všechny zprávy z jednot, jež došly. Vybízíme dopisovatele jednot, aby čileji dopisovali. Stručně, ale často!

Odbor Sokola kyjovského v Žadovicích-Kelčanech pořádal první veřejné cvičení v neděli dne 18. července.

Měsíc červenec — měsíc Husův? Z myšlenek Husových: Chceme-li Husa pochopiti a jím se učiti, musíme především pochopiti základ jeho veškeré osobnosti, musíme naléztí jádro jeho mravního ideálu. Hus sám nazývá jádro veškeré mravnosti pravdou. Jemu je pravda vrcholem veškeré mravnosti, jest mu mravností samou. To jest ta skála, již brány pekelné nepřemohou. Základní věta jeho učení zní: „Hledej pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti!“ V tom je celý Hus — hlasatel pravdy. „Lépe je pro pravdu smrt trpěti, než pro pochlebenství časnou odplatu vzíti.“

Podle pravdy žije, kdo zasvěti svůj život vlasti a jest si vědom toho, že nezrodil se jen sobě, nýbrž celému světu. Hlasal-li Hus, napomínal vždy všechen lid především k tomu, aby žil ku prospěchu svým bližním: „Prosím pánův, aby své chudíně milostivě činili a právě ji spravovali. Prosím měšťanův, aby své obchody právě vedli. Prosím femesínikův, aby věrně své dílo vedli a jeho požívali. Prosím sluhův, aby svým pánům a paním věrně sloužili. Prosím mistrův, aby jsouce dobře živi, své žáky věrně učili . . ., aby se učili ve prospěch obce a pro své spasení, ale ne pro lakomství ani pro světské zvelebení“ atd.

První podmínkou pravého života v pravdě jest, že máme býti přesvědčeni o rovnosti všech lidí. To je Husovi nejnütnější předpoklad veškeré mravnosti. „Očiše náš, modlíme se, aby všichni lidé, císařové, papežové, králové i knížata nestyděli se za nejhudší a nejzavrženější, protože jsou jich

bratří, jim rovni v milosti a přirození. Neb všichni z též země pošli jsme, všichni týmž povětřím i týmž nebeským správením žijí jsme." A jistě v tom takměř veškeren svět bloudí, že více váží svět člověka bohatého, oděného, než pokorného, chudého."

A proč jest prostý člověk pravidelně lepší než bohatý neb učený? Právě proto, že více v jiném člověku sobě rovného, a proto dbá ho i ve svém vlastním jednání, a tak žije více v pravdě než ten, kdo se povyšuje nad jiné. Proto však také, má-li pravda na světě vládnouti, nesmí jí tu překážeti to, co nejvíce máti rovnost lidí, a to jest bohatství a moc. Držitel majetku má si býti vědom, že drží majetek vlastně všem společný, jež on sám toliko spravuje. „V nouzi všechay věci mají býti obecny, jakož jest pán bůh obecny i zlým lidem i dobrým, dáváje jim potřebu tělesnou, i slunce i dešť."

Pýcha brání lidem žiti podle pravdy. „Bláznivě a bludně mluví kněží, rkouce: My můžeme, kdy chceme, stvořiti boha neb boží tělo. Tak mluvíce vyjí jako vci, chtěje se sami nad laiky (obyčejné lidi) vznésti a lakomství rozšířiti."

Z myšlenek o národě: „Čechové v království českém podle zákonů, ano podle zákona božního a podle přirozeného pudu mají býti první v úradech v království českém, jako Francouzi v království francouzském a Němci v zemích svých." „Stůl mají míti připraven synové království, pak teprve drobtů pokorně mají žádati cizinci. A zrovna tak k radám království předně a hlavně náležejí synové království, kteří přirozenou náklonností pečují o dobro vlasti, nikoliv cizinci." „A tímto obyčejem měla by pokolení německá, jež jsou v Čechách, jíti před krále a přísáhnouti, aby jemu i zemi byli věrni. Ale to se stane, až had na ledu se ohřeje."

Kde jest pravda přímo ohrožena, jest dovolena i válka. Hus žaluje r. 1401, když Němci oblehli Prahu a loupili okolní vesnice: „V této příčině jsou Čechové bídnejši nežli psi a hadi, protože pes hájí lůžka, na němž leží, a kdyby jiný pes ho chtěl odehnati, bojoval by s ním, a had tolikéž. Nás však Němci utiskují a zabírají úřady v Čechách, a my mlčíme."

Vaše Blahorodí! Letos budeme slaviti významné jubileum 250letého úmrtí J. A. Komenského, muže nejen o svůj národ, ale o celý svět zasloužilého. Abychom důstojně oslavili toto výročí, ustavilo se komitě z příslušníků církve československé v Uher. Brodě všech pokrokových stran, jehož prací bude pořízení pamětní desky poslednímu biskupu Jednoty Českých Bratří, velikému učiteli národu a proroku naší svobody a samostatnosti, na jeho rodném domě v Uh. Brodě. Slavnost odhalení této desky nesmí býti pouze místní, ale bude to slavnost celého národa. Proto přicházíme k Vám s-prosbou, byste nám laskavě přispěli si neobtěžoval na tento památník Velikého Čecha. Jména všech dárců budou uveřejněna. Za velkodušný dar vzdáváme předem díky. Komitě pro pořízení desky na rodném domě J. A. Komenského v Uh. Brodě: L. HORÁK, ředitel měst. škol, předseda. VIL. RŮŽIČKA, odb. učitel, jednatel, A. HANA, berní správce, pokladník.